

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 18 Sierpnia r. s. 1826 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE:

Moskwa dnia 2 sierpnia.

(z Ruskiego Inwalida.)

Dzisiaj na Chodyńskim-polu, w obliczu NAYJAŚNIEYSZEGO CESARZA JEGOMOŚCI, odbywały się wielkie ćwiczenia kawaleryi, całej jazdy gwardyi oddziału moskiewskiego, pierwszej dywizyi ułanów i artylleryi konney.

NAYJAŚNIEYSZY CESARZ JEGOMOŚĆ, NAYJAŚNIEYSZA CESARZOWA JEYMOŚĆ ALEXANDRA FEDOROWNA, Jego Cesarzyska Wysokość Następca, oraz Ich Cesarzyska Wysokość Wielkie Xiężniczki MARYA i OLGA NIKOLAJEWNY, raczyli przenieść się do domu JW. Hrabiny An. I. Orłowej. — Dom Hrabini Orłowej, chociaż w samym jest mieście, ale z przyczyny bardzo pięknego ogrodu, mieści w sobie wszystkie przyjemności mieszkania wiejskiego.

NAYJAŚNIEYSZA CESARZOWA JEYMOŚĆ MARYA FEDOROWNA raczy mieszkać w pałacu Kremlińskim.

Moskwa dnia 4 sierpnia (*).

CESARZ JEGOMOŚĆ i cała NAYJAŚNIEYSZA FAMILIA znajduje się tu w najlepszym stanie zdrowia — CESARZOWA JEYMOŚĆ MARYA FEDOROWNA raczyła na niejaki czas przenieść się do daczki Hrabiego Apraxina, leżącej tuż przy pałacu Piotrowskim.

Dnia 2 sierpnia na Chodyńskim polu, w obliczu Jego CESARSKIEY MOŚCI, były ćwiczenia całej kawaleryi Korpusu Gwardyi oddziału Moskiewskiego, a dzisiaj na témże miejscu odbywały ćwiczenia tegoż korpusu Kawalerya i Piechota Gwardyi. — CESARZ JEGOMOŚĆ w oba te dni był zupełnie zadowolony z szykowności i odznaczającej się sprawności woysk wszystkich — Jego Królewska Wysokość Xiążę Pruski, Jaśnie Oświecony Xiążę Hesso-Homburski, i Posłowie obecniymi także byli tym ćwiczeniom.

Moskwa dnia 30 lipca.

(Journal de St. Petersbourg.)

Szkoła handlowa, ustanowiona w tej stolicy, była potrzykroć zaszczycona obecnością NAYJAŚNIEYSZEY CESARZOWEY, MATKI, swojej Wysokiey Opiekunki, d. 4, 22 i 30 czerwca.

Dnia 4 JEY CESARSKA MOŚĆ przybyła do szkoły o godzinie 7 wieczorem, w orszaku niektórych osób ze świty. W klassach, dyrektor miał honor przedstawić NAYJAŚNIEYSZEY PANI nauczycieli i innych urzędników szkoły, którzy byli przypuszczeni do ucałowania ręki. Zwiedziwszy klasy, JEY CESARSKA MOŚĆ udała się do kaplicy, gdzie kapelan szkoły w krótkości przemówił i gdzie NAYJAŚNIEYSZA CESARZOWA ucałowała Krzyż ś. i słuchała modlitw zwyczajnych. Po wyjściu z kaplicy JEY CESARSKA MOŚĆ udała się do wielkiej sali szkolney, gdzie examinowała rozmaite prace uczniów, przygotowane przez nich na popis roczny; przez ten czas uczniowie śpiewali modlitwę niedzielną, zastosowaną do muzyki przez Bortniańskiego, a

potém wiersze na przybycie JEY CESARSKIEY MOŚCI, ułożone przez nauczyciela Goltekowa, a zastosowane do muzyki przez P. Znamieńskiego, nauczyciela śpiewu kościelnego. Poczém, NAYJAŚNIEYSZA PANI zwiedziła sypialnie i jadalnie, kosztowała jedzenia uczniów, i opuściła szkołę o godzinie 8 wieczorem.

Dnia 22, NAYJAŚNIEYSZA CESARZOWA JEYMOŚĆ przybyła do szkoły o godzinie 6 wieczorem, i była przytomną examinom prywatnym uczniów.

Nakoniec 30, w dniu przeznaczonym potwierdzeniem NAYJAŚNIEYSZEY CESARZOWEY na examina uczniów klasy 4tey, którzy ukończyli swe nauki i mają wyysć ze szkoły, JEY CESARSKA MOŚĆ udała się do szkoły o godzinie pół do czwartej z południa, z osobami swiętę JEY składającymi, i była powitańą w przysionku przez radę tego zakładu. Gdy JEY CESARSKA MOŚĆ weszła do sali ćwiczeń, uczniowie zaśpiewali hymn święty, po czém byli zapytywani, podług rozkazów JEY CESARSKIEY MOŚCI, z religii i wykładu mszy ś., z literatury rossyjskiej, algebry i jeometryi. W chwili przybycia Wielkiej Xiężny HELENY, JEY CESARSKA WYSOKOŚĆ była przyjęta i wprowadzona do sali ze zwykłą ceremonią, i gdy zajęła miejsce, nastąpił dalek examen uczniów, z historyi powszechney, języków: niemieckiego, francuzkiego i angielskiego, z historyi naturalney, technologii i fizyki. Po examinie JEY CESARSKA MOŚĆ i JEY CESARSKA WYSOKOŚĆ oglądały wzory pisanis, rysunki, książki rachunkowe i ćwiczenia uczniów, w języku rossyjskim, niemieckim i francuzkim; przez ten czas uczniowie wszelkiego wieku, którzy byli wprowadzeni z rozkazu JEY CESARSKIEY MOŚCI do sali, odśpiewali modlitwę niedzielną, psalm i modlitwę dziegi za NAYJAŚNIEYSZĄ ich Opiekunkę. JEY CESARSKA MOŚĆ raczyła potem dozwolić członkom rady, dyrektorowi, nauczycielom i innym urzędnikom szkoły, ucałowania SWEY ręki, łaska ta równie była udzieloną uczniom, którzy ją z uroczaniem przyjęli. Gdy uczniowie nakoniec odśpiewali modlitwy o zachowanie zdrowia wszystkich Członków Familii CESARSKIEY, JEY CESARSKA MOŚĆ z JEY CESARSKĄ WYSOKOŚCIĄ, opuściły szkołę o godzinie 9 wieczorem.

Żywo przenikniona względami, któremi NAYJAŚNIEYSZA CESARZOWA zaszczycić raczyła, szkoła handlowa, ma sobie za święty obowiązek zachować na zawsze pamięć tych dni radośnych, w których miała szczęście oglądania NAYJAŚNIEYSZEY PANI, nieotoczoney okazałością i wspomnialością tronu, lecz jako najsłodszą matkę pośród liczney rodziny, otoczoney dziećmi, które uszczęśliwiała, a które od NIEY SAMEY nauczyły się całej wartości życia.

A U S T R Y A.

Wiedeń dnia 8 sierpnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

N. Marya Ludwika, Xiężna Parmy, wyjechała dnia 2 b. m. z Xiążęciem Reichstadt, synem swoim, z tutejszey stolicy do Weizierk.

W dzisiejszym Dustrzegaczu Austryackim czytamy co następuje: „Podług ostatnich wiadomości, które w Korfu odebrano z Morei, Il. on. hasza znajdował się w południu zey cz. Nasyliu, półwyspa, gdzie (jak się zdaje) zajęty jrow, z nay-

(*) Ruski Inwalid z listu Jenerała Adjutanta Barona Dybicza do St. Petersburgskiego Wojennego Jenerał - Gubernatora.

jeniem maynotów: Kapitan okrętu, który po siedmiodniowej żegludze zawinął dnia 3 lipca z południowego brzegu Morei do Prewezy, zapewnia, iż po niej jakim odporze, którego *Ibrahim* doznał między *Armyro* i *Kitries*, przedsięwzięcie to nie tylko mu się zupełnie udało, lecz nawet 4,000 maynotów pod dowództwem *Morgino*, przyłączyło się do niego. *Seraskier Reszyd Mechemed* basza był przy końcu czerwca w Liwadyi. Kilku najznakomitszych dowódców powstańców w tameczney okolicy, a między nimi brat poległego *Sturnary*, podczas wycieczki z *Missoungi* w nocy dnia 22 kwietnia, mieli się mu poddać.

— Dnia 5 sierpnia. —

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Cesarz Jegomość postanowił, aby na przyszłość w sądach krajowych (wyjąwszy w patrimonialnych) krewni, którego bądź z członków właściwego sądu, do żadnych obowiązków tegoż sądu, bądź płatnych, bądź bezpłatnych, urzędownie nie byli używani.

Niedaleko Pragi czeskiej w nowym Kninie odkryto przypadkiem kawałki złota wielkości grochu. Wskutku tego wysłano kommissyą górnicy z Przybrama dla rozpoznania miejsca.

WŁOCHY.

Rzym dnia 27 lipca.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Kolosalne popiersie Kanowy, zrobione przez rzeźbiarza Baruzzi, postawiono na dziedzińcu kapitolinim obok popiersiów Michała Anioła i Rafała.

Dnia 1 lipca ogłoszono w Rawennie, że blisko 300 osób, skazanych za spisek węglarski w prowincjach Ravenna, Cesena i Forli, trzy części kary ma zmniejszone. Wielu z nich już odzyskało wolność. Niektórzy, co w Faenza byli więzieni, nadużyli wolności zaraz po wyjściu z więzienia: zamordowali bowiem tamtejszego inspektora policyi, Bellin, któremu za to, że ich odkrył, wieczną byli zaprzysięgli nienawiść. W Forli miały zająć rozruchy.

NIEMCY.

Od brzegów Menu d. 6 sierpnia.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Na gościńcu między Monachium a Landshut spodziewany jest ruch wielki. Własność uniwersytetu w Landshut można tylko na kołach do Monachium przewieźć, waży ona przeszło 12,000 cetnarów. Sama biblioteka z 16,000 tomów złożona, uczyni przeszło 6,000 cetnarów. Paki, w których ją do Monachium przewożą, zapelnione będą na powrót aktami sądu apelacyjnego, przeniesionego do Landshut, jest ich wszystkich do 150,000 fascykułów. Koszta przewozu z Landshut do Monachium wyniosą 9,000 zł. reńskich.

— W Brezylji zawiązało się pod kierunkiem profesora de Wette, towarzystwo w celu pracowania nad religijnem i moralnem odrodzeniem greków.

— Zaczynają znowu mówić o istnieniu sekty religijnej *Peszelianów* w okolicach Odenwaldu. Sądzą, że sekta ta jest rozgałęziona, że w podziemnych miejscach odbywa posiedzenia, że uznaje wspólność majątków, kobiet, i że rozszerza niebezpieczne pisma. Władze dochodzą jej siedliska, i wkrótce zapewne dowiemy się o bliższych szczegółach.

— Dnia 9 —

Professor Voelker w Erfurcie, wynalazł sposób warzenia piwa z kartofli: piwo takie nie potrzebuje chmielu, jeśli nie ma być gorzkie, i nie łatwo kwaśnieje. Może być w każdej porze roku robione; a jest tańsze, niż z jęczmienia.

Podług zasad towarzystwa kredytowego w Królestwie Wirtemberskiem, zaciągający pożyczkę, nie wraca jej nigdy, ale uwalnia się od długu przez coroczne płacenie 5 $\frac{1}{2}$ od sta naydaley przez

lat 54.

nadmorskich miast Niderlandzkich, dochodzących wiadomości o handlu zboża;

szczególniej wzmaga się potrzeba pszenicy. Z Anglii donoszą również, że cena zboża się podniosła.

ANGLIA.

Londyn d 3 sierpnia

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Dziennik *Representative*, sądzi, że naród portugalski nie jest zdolnym korzystać z nowej konstytucyi, i przepowiada, że to nowe prawo polityczne, za pół roku upadnie.

Jenerał Miller przywiózł z sobą z południowej Ameryki kilka zdobytych chorągwi hiszpańskich.

Pan Archibald co rok robi teraz ze smoły gaz, który w dobroci wyrównywa robionemu z węgla, lecz od niego jest tańszy.

Uważają za rzecz szczególną, że tego samego dnia, to jest 4go lipca, w którym północy amerykańskie pięćdziesiąt letnią niepodległość swoją obchodzili, nie tylko 91letni prezydent Adams, ale także 84letni były prezydent Jefferson żyć przestali: obadwa przeżyli wszystkich, którzy oświadczenie niepodległości podpisali. Podobnie umarli w jednym dniu Kleber i Desaix, jeden pod Marengo, drugi w Kairze.

— Dnia 5 sierpnia. —

(z Gazety Warszawskiej.)

Robotnicy w tutejszych fabrykach towarów jedwabnych, zebrawszy się w liczbie blisko 12,000 wraz z żonami i dziećmi swemi, naradzali się w przszłym tygodniu na polach pod *Hackney* względem płacy dzienney. Zgromadzenie odprawiło się z naywiększym porządkiem i spokojnością. Delegowani, wybrani do układania się z rozmaitemi właścicielami fabryk, względem podwyższenia płacy robotnikom do ceny ustanowionej przez Parlament roku 1805, zdali sprawę ze swego zlecenia, i oświadczyli, iż 40 właścicieli fabryk skłania się do podwyższenia płacy, a tylko 6 tego odmawia. Jeden robotnik przy warsztacie zarabia co tydzień nie więcej jak 8 szylingów na utrzymanie siebie i swojej rodziny. Wybrano nakoniec na tém zgromadzeniu kommissyą, złożoną z 11 osób, do użycia wspólnie z właścicielami fabryk środków, któreby się na tém zasadzały, aby raczej utrzymywano mniej ludzi i przyzwolicie im płacono, aniżeli wiele za opłatę taką, z którejby wyżyc nie mogli.

Kiedy fabrykanci z *Birmingham* podali Lordowi *Liverpool* pismo, w którym między innemi przełożyli, iż od 50 lat nie było takiej nędzy, jaka jest teraz, tymczasem Deputowani tkaczy z *Nordengland* oświadczyli Panu *Peel*, iż według ich zdania cała nędza pochodzi z używania machin, i istnących praw zbożowych. Na co odebrali odpowiedź, iż Minister nie może skassować machin. Odeszli nieukontentowani i udali się do Pana *Hunt*, chcąc zasięgnąć zdania jego w tej mierze. Ten poradził aby, prosili Pana *Canning* o posłuchanie; uczynili to; lecz nic nie wskórawszy wyjechali z *Londynu*.

Odebrany tu list prywatny z *Madrytu* pod dniem 20 lipca donosi, iż wiadomości, które rząd Hiszpański odebrał z kilku miejsc Ameryki południowej, czynią nadzieję odzyskania kiedyś tamiecznych osad, i postanowiono wysłać znowu oddział wojska do *Hawanny* i wzmocnić eskadrę Vice Admirala *Laborde*.

TURCYJA.

Od granic tureckich dnia 28 lipca.

(z Gazety Warszawskiej.)

List z *Napoli di Romania* pod d. 3 b. m. donosi, iż tam zawinęła 56ściodziłowa korweta, należąca do eskadry Lorda *Cochrane*, z dwoma statkami parowemi, które, jak słychać, miały popłynąć do wyspy *Cerigo*, gdzie się zgromadzą wszystkie okręty, składające wyprawę wspomnianego Lorda. Jeśli się ta wiadomość potwierdzi, w tym razie domyslać się trzeba, iż naypierwsze uderzenie nastąpi na oddział floty egipskiej przy *Navarino*.

Od czasu wybuchnienia rewolucyi w *Stam-*

buje, panuje w Smyrnie wielka obawa z przyeznany tamecznych janczarów, którzy według odebranego rozkazu oddali wprawdzie baszy swoje kociołki i znaki, lecz broni nie chcą złożyć. Niektórzy z ich dowódców oświadczyli, iż chociażby nawet przyszedł ze Stambułu rozkaz ich rozbrojenia, nie tylko się temu będą opierać, lecz nawet wspólnie działać z janczarami w *Alepie* i *Damaszku*, których jest blisko 50,000 a którzy wyraźnie odmówili uskutecznienia rozkazów Sułtana, względem zaprowadzenia karności europejskiej. Liczba janczarów w Smyrnie wynosi do 12,000, a do utrzymania dotychczasowej spokoyności największą przyłożyła się bytność eskadry francuskiej, angielskiej, austriackiej i sardyńskiej.

Turcy usiłowali rozmaitemi sposobami przeciągnąć maynotów na swoją stronę; lecz nadaremnie, i nareszcie dnia 16 b. m. przyszło do bitwy pod *Armiro* między obu stronami. Turcy odnieśli klęskę. Maynoci oszańcowali stanowisko pod *Armiro*, co skłoniło Turków do uderzenia na nich, przy czem utracili blisko 1,000 ludzi w zabitych i ranionych. Listy z *Korfu* i *Zante* donoszą, iż seraskier kazał w 6,000 wojska uderzyć na stanowiska greków pod *Krawari*, zajęte przez generała *Karaiskaki* i *Zonga*; lecz ze znaczną stratą odparty został. Przekonany Seraskier o bezskuteczności dalszych uderzeń, posłał część wojska swego na okrętach do *Salony*, co mu się tém lepiej powiodło, iż osada grecka w *Salonie* była bardzo szczupła, i dla tego po walecznej obronie musiała ustąpić z miasta. Grecy, którzy należeli do bohaterzkiej osady missolungskiej, rzekli się pobierania płacy przez rok cały. Nowy ten dowód ich wspaniałości wzbudził wielki zapal w *Napoli di Romano*; wszędzie młodzież, zdalna do oręża, poświęca się obronie oyczyzny. Pewny Xiądz dla większego zachęcenia ludu, przyprowadził na rynek kilkaset dzieci, mających od 8 do 10 lat, padł z nimi razem na kolana, i wзоił gorące modły do nieba o użyczenie męstwa mieszkańcom.

— Dnia 27. —

(z Gazety Warszawskiej.)

Z wysp Archipelagu są następujące wiadomości:

— Z *Tino* d. 15 czerwca: — „Rząd Angielski przeznaczył dla Gregów grunta na wyspach Jońskich, aby tam osiadali. Nayznakomitsi Ipsaryoci opuścili *Eginę* i udali się do *Tino*. Flotta Idryjska, opatrzona w dostateczną liczbę maytków, niecierpliwie oczekuje floty tureckiej, chcąc się z nią spotkać.“

— Z *Milo* d. 15 czerwca: — „Do *Suda* zawinęło z *Alexandryi* 24 statków przewozowych z żywnością. Pułkownik angielski *Gordon* i pólkownik francuzki *Fabvier*, podjęli się bronić wyspy *Idryi*. Cała flotta egipska stoi na kotwicy przy *Novarino*, i oczekuje kapitana baszy.“

— Z *Metelino* d. 26 czerwca: — „Rząd tu-tejszey wyspy zapytał się dowódców Romeliotów, czyli po rozpuszczeniu janczarów zechcą się zapisać do nowej milicyi. Odmówili tego, i dla tego kazano im oddalić się z wyspy, przed końcem bieżącego miesiąca.“

Wygnani do Azji janczarowie utworzyli bandy rozbojnicze. Mają swego dowódcę, i pewny rodzaj rządu, składającego się z derwiszów. Utrzymują związek ze wszystkimi wielkimi miastami Anatolii, gdzie W. Sułtana uważają za *Tawara* czyli niewiernego.

Jedna fregata z floty tureckiej natrafiła na skałę i rozbiła się. Kapitan jej, włos, uciekł, był wszędzie ścigany i nakoniec w mniejszej Azji schwytyany, przed kapitana baszę przyprowadzony, i na maszcie powieszony został.

H I S Z P A N I J A.

Madryt d. 24 lipca.

(z Korrespondenta Hamburgskiego.)

Listy z *Cabras* donoszą, iż Król Jmé podpisał amnestyą. Wyprawiono ztamtąd gońca do hr. *Ofalia*, i znowu słyhać, jakoby ten ostatni

miał na powrót objąć stér ministeryum spraw zagranicznych

Przybył tu generał portugalski *Silveira* (mar-grabia *Amarante*).

PP. *Calomarde* i *Recacho*, każdy przez osobny okolnik do najwyższych władz cywilnych wydany, pilność i czynność, względem odmian zasztých w Portugalii, polecili.

Stosunki z Algierem zdają się bydź niepodobnemi, Algierczykowie bowiem zabrali jeden okręt z *Majorki*, który im służy do zwabiania innych okrętów hiszpańskich, aby je potem opanować.

Wszystkie korpusy królewskich ochotników przez rozkaz Królewski poruczone zostały pod bezpośrednie zawiadostwo naszego intendenta policyi.

Powiadają o wzmocnieniu osady *Badajoz* za pomocą wojsk francuzkich.

Policya odkryła i uwięziła osoby, które wyprawionego ztąd gońca do *Solar de Cabras* dwukrotnie zatrzymały.

Wielka liczba portugalskich duchownych i zakonników, przeniosła się do naszego kraju.

(Journal de St. Petersburg.)

Gazeta nasza ogłosiła nowy regulament, wydany przez J. K. M. dla ochotników królewskich; znosi on zupełnie ogłoszony przed dwoma laty, w czasie, gdy generał *Cruz* był ministrem, a który nigdy do skutku nie przyszedł. Regulament ten, datowany 8 czerwca, ma zawierać odmian, względem obecnego stanu rzeczy. Oto są niektóre rozporządzenia: Ochotnicy królewscy, będą mieli na czele jeneralnego inspektora, rezydującego w Madrycie, który bezpośrednio pracować będzie z Królem. Korpusy ochotników królewskich składać będą mieszkańcy kaźdey gminy, którzy, zaleceni uczciwem i powszchnie znanem prowadzeniem się, okażą należyte dowody swojego przywiązania trwałego i wierności dla Króla, jego dynastyi, dla religii katolickiej, ku dawnym prawom fundamentalnym i szanownym zwyczajom hiszpańskim. Ochotnicy królewscy będą mieli pierwszeństwo, przy równych zasługach, do obowiązków, o które ubiegać się będą. Toż się rozumie i o pracach publicznych, do których jako robotnicy użytymi bydź zechcą. Będą mieli prawo, po 15 leciech służby, do ozdoby zwanej *puklerzem statości*. Oficerowie ich, tak jako i oficerowie wojsk i milicyi prowincjonalnych, będą mogli otrzymywać, orderzy wojskowe, jako też s. Ferdynanda. Oficerowie będą mianowani przez Króla, na potrójney liście, składaney przez pod-inspektorów. Przy równych zasługach, pierwszeństwo do tego mieć będą officerowie odstawni wojskowi i milicyjni, tudzież ci, którzy zaszczytnie pełnili obowiązki publiczne i właściciele ziemscy, jakoteż szlachta. Głównym przedmiotem ustanowienia ochotników królewskich jest zwalczenie rewolucjonistów i spiskowych, oraz wytepienie rewolucyi i sprzysiężeń wszelkiego rodzaju.

— Dnia 24 —

(z Gazety Warszawskiej.)

Wczora przybył tu Pan *A Court* z *Lisbony* i wkrótce wyjechał do Króla Jmci, bawiącego w *Solar de Cabras*, gdzie ma bydź przedstawiany Monarsze, jako nadzwyczajny pełnomocnik angielski. Generał *Silveira* (Mar-grabia *d'Amarante*) który roku 1822 wziął broń przeciw rządowi konstytucyjnemu, udał się także do Króla Jmci. Oczekujemy ważnych wypadków.

Zdaje się, iż przy publicznych zabawach ludu, rząd obawia się przerwania wewnętrzney spokoyności, i dla tego podczas dzisiejszego widowiska bitwy byków, liczny oddział stał w gotowości.

— Dnia 1 sierpnia. —

Z *Valladolid* przybył gońiec z doniesieniem, iż generał *Longa*, wielkorządca dawney Kastylii, w towarzystwie wielu sztabowych oficerów, z nay-

większym pośpiechem wyjechał ku granicom Portugalii. O przyczynie tego są różne domysły. Jedni mówią, iż przeszedł do konstytucjonistów; drudzy twierdzą, iż zaszyły nadzwyczajne okoliczności, których przytłumienie wymagało konieczności jego obecności, co jest do prawdy podobniejszém: nie można bowiem wątpić o przywiązaniu generała *Longa* do Króla. Według wiadomości, jakie rząd odebrał z *Badajoz*, *Palmeira* i innych miast w *Estremadurze*, wiele oficerów biorących połowę płacy, oraz sierżantów i kaprali przeszło do Portugalii. Zachodzi obawa, czy ich tam dobrze nie przyjmą. W *Madrycie* ośmielają się konstytucjonisci śpiewać hymn portugalski, ułożony na pamiątkę nadania konstytucyi.

Król Jmć zalecił zmniejszyć liczbę urzędników, a rozkazem innej daty postanowił, aby wszyscy w milicyi narodowej dawniejsi gierillasy i ochotnicy konstytucyjni, broń oddali. Rozkaz ten ściąga się także do oficerów wojska konstytucyjnego, nie wyłączając nawet szlachty.

Kapituła Toledońska rozkazała, aby bez obecności poborców dziesięciny, nikt nie ważył się wnieść zboża do stodoł, gdyż przeszłego roku duchownictwo nie miało z niey żadnego prawie dochodu.

Doniesiono urzędownie, iż do 5 okrętów angielskich, uzbrojonych przeciw statkom kupieckim hiszpańskim, przybyło 8 innych.

Corona, o którym kilka Dzienników pisało, jako o dowódcy groźney bandy konstytucjonistów, już zginął. Z opisu jego śmierci okazuje się fałsz rozmaitych o nim pogłosek; był on tylko hersztem bandy rabusiów. Dogonili go wieśniacy w góbach, i umarł z ran odniesionych.

FRANCYA.

Paryz d. 10 sierpnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Król Jmć wydał d. 26 z. m. postanowienie, iż w szkole weterynaryi w *Alfort* ma być 40 uczniów. Warunki do przyjęcia ich są następujące, aby uczeń nie miał więcej niż 18 lat, ani więcej niż 25, aby odbył szczepioną ospę, aby umiał pisać ortograficznie i kuć podkowy, nakouciec, aby był zdolnym do służby wojskowej.

Nagradzając Monarcha zasługi zmarłego generałnego prokuratora *Bellart*, wyznaczył pozostałej po nim córce 5,000 franków roczney pensyi.

Niedawno Minister wojny w obecności kilku generałów założył węgielny kamień w domu, gdzie będzie biblioteka i archiwum wydziału jego. Oficerowie głównego sztabu będą mogli znaleźć tam pisma potrzebne do swoich robót.

Dzienniki tutejsze piszą, iż Xiążę *Wellington* przybędzie wkrótce do Niderlandów, dla obejrzenia twierdz podług zwyczaju. Jechać ma przez *Koblencz*, a że Xiążę *Metternich* bawi w *Johannisbergu*, zdaje się więc, iż Xiążę *Wellington* tam go odwiedzi.

Pewny adwokat w *Kolmarze* zapisał 74,000 franków dla szpitala waryatów. W testamentie swoim wyraża: „Gdy pieniądze te dostałem od ludzi, którzy całe życie strawili na processach, właściwie więc zapis mój jest tylko ich zwrotem.“

SZWECYA.

Sztokholm d. 1 sierpnia.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Porucznik półku iemtilandzkiego *Erichson*, ten sam, który odkrył tajemnicę podnoszenia wody do jakiej bądź wysokości, był przed dwoma miesiącami w Anglii, i wyrobił sobie od rządu angielskiego patent swobody, który sprzedał *Perkinsowi* za znaczną sumę.

Rząd szwedzki oczekuje niecierpliwie wypadku wyprawy do *Szpicbergu*, którą dwaj anglicy przedsięwzięli i tamże osiedli. Nad zundem lodowatym wystawili już w lecie 1824 domy, a w kwietniu 1825 wystali tam na osadę 25 ludzi. Okręt, który im towarzyszył, przywiózł wiadomość o ich

szczęśliwey przeprawie, lecz później niemiano o nich żadney wiadomości. Główną spekulacją tey osady były konie morskie, ale oprócz tego ma się tam znajdować mnóstwo reniferów, lisów i t. d. Jest to pierwsza porządna osada na *Szpicbergu*, a gdyby się jey powiodło, utworzyłaby dla całej Szwecyi nowe źródło zarobku; przedsiębierycy są ci sami anglicy, którym Król szwedzki kopalnie miedzi wydzierżawił.

WYSPY JOŃSKIE.

(Journal de St. Petersburg.)

Surowe środki przedsiębrane przez kommandantów eskadr francuzkiej i angielskiej, celem powściągnięcia korsarzów greckich, coraz więcej pomnażających się, skłoniły narazie deputacya wykonawczą w *Napoli di Romania* do wydania d. 27 maja (8 czerwca) następującego postanowienia:

Artykuł 1. Żaden statek, nie należący do floty greckiej, nie ma prawa wywieszania bandery wojenney tego narodu, albo robienia wycieczek na morza greckie i sąsiednie.

Art. 2. Zabrania się wszystkim statkom nawet uzbrojonym i do floty greckiej należącym, a opatrzonym, oprócz swoich świadectw służby, w patenta formalne wydane przez rząd na robienie wycieczek albo też obłączeń, lub nawet szczególniej do tego przez admirała upoważnionym, zatrzymywać statków neutralnych, które nie wiozą ani żywności, ani zasiłków wojennych lub innych artykułów kontrabandowych, do portu nieprzyjacielskiego, do jego floty, wojsk lub fortec.

Art. 3. Po ogłoszeniu tego postanowienia uważane będą za korsarskie: 1) wszystkie statki, które, nie należąc do floty greckiej, robić będą wycieczki; 2) statki, które, należąc do floty greckiej, nie mają oprócz swoich świadectw służby, żadnych patentów od rządu na wycieczki, albo szczególnego pozwolenia admirała; 3) małe statki uzbrojone do wycieczek, znane pod imieniem *mistików*, *piramów* i *kleftrynów*.

Art. 4. Władze miejscowe wysp i brzegów greckich, równie jak okręty wojenne greckie, opatrzone świadectwami formalnymi, obowiązane są zatrzymywać pomienione statki i zaprowadzać do *Napoli di Romania*. W przypadku oporu korsarzów, powinny być ścięte, dziurawione lub palone, a ich ładunki sprowadzane do *Napoli*.

Art. 5. Od czasu ogłoszenia niniejszego postanowienia, budowanie piramów, kleftrynów i innych statków, widocznie przeznaczonych do korsarstwa, wyraźnie zabrania się, i obowiązuje się tych, którzy podobne budowy rozpoczęli, aby natychmiast tego zaniechali, i na przyszłość nowych nie przedsiębrali, pod karą opłaty i uwięzienia. Jeśli zaś gminy wysp i nadbrzeży, nie będą wstrzymywały podobnych budowań, podlegają także opłacie.

Art. 6. Wszystkie statki z banderami neutralnymi, naładowane artykułami kontrabandy wojenney, i poymane przez okręty greckie, mające na to prawo, stosownie do 2 art. mają być sprowadzane do portu, gdzie się znajduje sąd zdobyczy, dla wybadania i postanowienia o rzeczy. Jeśli ci, którzy poymali okręt tego rodzaju, dotkną się ładunku, lub zranią kapitana, maytków i podróżnych, przed sprowadzeniem statku do portu, gdzie zasiada trybunał zdobyczy, albo nim tenże trybunał da wyrok, nie tylko tracą swe prawa do zdobyczy, lecz nadto uważani będą za korsarzy, i podlegają karze prawem przepisanej.

Art. 7. Postanowienie to ma być udzielone admirałom i dowódcom okrętów Mocarstw neutralnych na morzu śródziemnym, którzy wezwani będą do przykładania się ze swcy strony, aby położyć koniec nadużyciu i korsarstwu, wzbudzającym powszechnie nieukontentowanie do całego narodu greckiego, a których skutki nie tylko są szkodliwe handlowi Mocarstw neutralnych, lecz i handlowi Greków, bo ich domy, własność, a nawet i życie, często bywa narażane na niebezpieczeństwo przez korsarzy.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora
Andrzej Bucharzki Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Asdakoyi.

Wilno dnia 18 sierpnia r. s. 1826 Roku.

3 ИМПЕРАТОРСКАГО Воспитательнаго Дома, оиъ С. Пешербургскаго Опекунскаго Совѣща симъ объявляеися: чино въ ономъ продаеися заложенное и просроченное недвижимое имѣние, Подполковника Викеншія Игнашевича Чаплица, сосиоющее Могилевской Губерніи Мещиславскаго повѣща при имѣніи Колѣсникахъ въ деревняхъ: Фушорь 142, Лысовой будь 58, Конорцинь 50, Максимовкъ 45, Аншоновкъ 12, Зимничкахъ 15, и селъ Колесникахъ 78 и шого 400 ревизскихъ мужеска пола душъ, съ рожденными послѣ ревизіи, со всею принадлежащею къ нимъ землею и всякимъ на оной строеніемъ; для чего и назначены сроки торгамъ сего года ноября мѣсца: первый 2го, второй 4го, и третій 9 числа; желающія купити имѣніе сіе, могутъ явинися въ Опекунскій Совѣщъ показанныхъ чиселъ въ присущишенное время; и видѣти въ ономъ продаваемому имѣнію опись и условия.

Экспедииторъ Осмоловски.

3 Od Rady Opiekunicy Sankt-Petersburskiej CESARSKIEGO Domu wychowania ninieyszém ogłasza się, że w niej przedaje się oddany w ewikcyą i przeterminowany nieruchomy majątek Podpółkownika Władcentego Inhatjewicza Czaplica, położony w Mohilewskiej gubernii we Mściślawskim powiecie, przy majątku Kolesnikach we wsiach: Futorze 142, Lysowey-Budzie 58, Konorszczynie 50, Maksimowce 45, Antonowce 12, Zimniczкахъ 15 i we wsi Kolesnikach 78, w ogóle 400 rewizyjnych dusz płci męskiej, z urodzonymi po rewizyi, ze wszelką należącą do nich ziemią, i ze wszelkiem na niej zabudowaniem; dla czego naznaczone terminy do targow teraznieyszego roku w nowembrze: 1szy 2, 2gi 4, 3ci 9; życzący kupić takowy majątek, zechcą przybyć do Rady Opiekunicy w oznaczonych dniach w czasie posiedzeń; i widzieć w niej przedającego majątku inwentarz i warunki.

Expedytor Osmołowski.

1 Magistrat Miasta Grodna mając się za spełnieniem przepisanych prawideł przez Opinią Rady Państwa Najwyższą Wolą w r. 1821 marca 14 d. stwierdzonych i przez Ukaz Rządzącego Senatu pośrednictwem Rządu Gubernińskiego Litewsko-Grodzińskiego ogłoszonych i ku spełnieniu podanych, względem zaprowadzenia po miastach domow gościennych, restauracyow, kawiarniow, traktyerow i garkuchniow. Podaje do powszechney wiadomości, iż na wzięcie dwóch traktyerow w czteroletnią arendę z roku 1827 w Magistracie Grodzińskim, ma się odbywać licytacya, na odbycie której to licytacyi naznaczone zostały termina dnia 24 i 28 miesiąca septembra, a trzeci ostatni dnia 25 października roku idącego, a zaś na utrzymanie dalszych zaprowadzeń, tak tym którzy one pozakładali, jak również i dalszym chcącym one pozakładać, do jawienia się ze swojemi przedsięwzięciami użyczony jest czas do 1 grudnia roku idącego. W czym czyniąc Magistrat Grodziński te ogłoszenie i do powszechney wiadomości podając, wzywa aby każdy chcący wziąć w arendę dwa Traktyery odpowiednie do tychże prawideł § 39 i 43 jawił się w Magistracie Grodzińskim na termina wyż wyrażone, a chcący utrzymywać dalsze zaprowadzenia za ustanowioną opłatą akcyzną w tymże Mieście, iżby stosując się do § 20 w czasie zamierzającym się do dnia 1 xbra b. r. swe zamiary oświadczyli, jak również przez te ogłoszenie zawiadamia, że kaźden chcący bydź poinformowanym o wszystkich szczegółach tych zaprowadzeń kaźdego czasu i dnia za udaniem się do Kancellaryi tegoż Magistratu może w kaźdym przedmiocie bydź poinformowany i mieć dalsze objawione sobie w

tym dane prawidła. Działo się w Grodnie dnia 12 sierpnia 1826 roku.

Józef Rautenberg Burmistrz.

Jakub Preizig Radny.

Regent L: Cyrnhof.

1 Skutkiem Dekretu Remissyjnego Sądu Główn. Mińskiego 2go Departamentu w roku przeszłym 1825 7bra 30 dnia nastalego, Taxę i Exdywizyą funduszow Panien Armelii i Sylwii Kozubowskich folwarku Dworca w ptoie Wileyskim Gubernii Mińskiej, a schedy z exdywizyi zeszlęgo Marszałka Brzostowskiego we wsi Podwilańcach dla ich przysądzoney w Gubernii Wileńskiej ptoie Zawileyskim położonych, przeznaczającego; Sąd Exdywizorski w pełnym komplecie na dniu 26 februaryi teraznieyszego roku ad fundum folwarku Dworca zjehawszy, po ufundowaniu swojej juryzdykcyi, wszystko wedle prawideł Remissyą przepisanych, i odnoszących się do terminu pierwszo - zjazdowego, zaskutecznił, a na żądanie stron dla dogodnieyszego dalszych należnych czynności wyexpedyowania, Sądy swoje do miasta powiatowego Wileyki przemieść postanowił, i termin powtórny zjazdu i nadania dalszego ciek w dziele konkursowym, dzień piąty 8bra teraznieyszego roku naznaczył, na jakowy termin aby strony interessowane nieodmiennie stawały, swoje pretensye i dopominki objawiły i udowodniły, sub amissione rei przez ninieyszą awizacyą, zawiadamia i ostrzega. Dat 1826 augusta 12 dnia.

Ignaci Bucewicz S. Z. P. M. Exdywizor.

Justyn Chomski Podsedek Z. P. Wiley. Exdywizor.

Jan Weryha Sędzia Grodz. Zawiley. Exdyw.

1 Zawel Peysachowicz Germayze obywatel Wileń. niżej podpisany w roku idącym 1826 juuii 16 dnia processem swoim w Akta Grodz. Wileń. zaniesionym, obszernie opowiedział i żażalał Starozak. Codyka Chaimowicza Rumszyskiego w rzeczy zatrzymania przez onego Codyka wexlu z podpisem awizującego na summę r. ass. 5 000, tudzież o prośbie do Komitetu Kommissyi prowiantskiej w St. Petersburgu exystującego podaney; aby taż Kommissya z summy mnie należney wydała Starozakon. Rumszyskiemu rub. ass. 5,000, a gdy Star. Rumszyski umowy nie dotrzymał, i udalając się z St. Petersburga jak wexel, tak też i prośbę awizującemu nie zostały powrócone, dopiero zaś, gdy Staroz. Rumszyski żyć przestał, a awizujący obawiają się przypadków i szkód ztąd wyniknąć mogących, Publiczność uprasza i ostrzega; ażeby nikt wexel przez awizującego wydany nie nabywał i z Komitetu wzmiankowanego summy awizującemu należney nie odebrał.

Zawel Peysachowicz Hermayze.

Roku 1826 mca augusta 9 dnia, przed Aktami Ziem. Ptu Wileń. stawając osobiście Star. Zawel Peysachowicz Germayze ninieyszą awizacyą do Akt podał.

Przyjąłem Jan Zienkowicz Regent i Kawaler.

Dozwolono drukować dnia 18 augusta 1826 roku. Cenzor Radca Stanu Ignacy Reszka.

1 Sąd Taxatorsko Exdywizorski dla zebra-
nia funduszow i z onych usatysfakcyonowania
kredytorow i pretensorow zesłego kupca Piotra
Mayett w Mieście Grodnieznaczony, dwóma
dekretami, jednym Sądu Ziemskiego, drugim Są-
du Głównego z. Departamentu Gubernii Litew-
sko Grodzieńskiej, wzywa jak narychley do
stannosci i tłumaczenia się przed sobą jako po-
kazanych przez masę wierzyielską dłużnikow,
jakoto: za wezlami i dokumentami w Gubernii
Moskiewskiej Xbia Jerzego Wołkońskiego, Wa-
sila Mikołajewicza Wołkońskiego, Mikołaja Iwa-
nowicza Chwastowa, Premier Majora Piotra Ta-
tiszczewa, Piotra Opoczynina, Charls D'aubaurt,
Karola Ludwika Fröhland Muzykusa, Frydryka
Schouf kupca Moskiewskiego, Alexego Alland,
Piotra Montagne, Jana Vautier, Piotra Diedry-
cha Albersa, Alexego Dobrowskiego, Jana Ker-
lisa, Antoniego L'eclair, Jana Bertholotti, Men-
dentego czy Menlentego, syna Siergieja Jewrey-
nowa, Alexego syna Wasila Wiszniakowa, Ja-
na Kestier obywatela w Moskwie, Xięcia Fie-
dora Szachowskiego mieszkającego w Moskwie,
Iwana i Alexieja Sołtykow, Barona Jerzego Man-
teufel, Piotra Siergieja syna Potemkina i jego
Poręczniczki Anny Potemkinowej, Wasila Miko-
łaja Someczanina oraz poręcznika jego Michała
Alexiejowicza Gorozakowa, Alexandra Piotrowi-
cza Gulżyna Wereyskiego kupca, Kuzmę Siemie-
nowicza Prypuskajewa, kupca także Wereyskie-
go Michała Bogdanowa, Jean Mera, Mikołaja
Kroak, kupca Wielikostużkiego, Lwa Wasile-
wa Kropuchinskiego, sukcesorow Kapitana Iwa-
na Maxymowa Ługinina, Iwana Jakowlewicza
Sokorewa, Karola Fryderyka Ratgena i Ludwika
Bourgeois, Majora Dałkowa, Kapitana Ługi-
nina, Podporucznika Turczaninowa, Majora Ta-
tiszczewa, w Gubernii Sankt Petersburgskiej,
Jana Vecraut, Piotra syna Piotra Unskowsko-
go, poręczniczkę Podpółkownikową Katarzynę z Jer-
golskich Piotrowę Unskowską, Jana syna Pio-
tra Leyb-Gwardyi Preobrażeńskiego Pułku Du-
rowa, Pawła Grewfa z Gubernii Twerskiej:
sukcesorow Xięcia Prokofia Mikołajewicza Me-
szczerskiego b. Hofmarszałka Dworu CESARSKO-
ROSSYYSKIEGO, w Gubernii Grodzieńskiej: Staro-
zakonnego Eliasza Leyzerowicza z Wielkiej Brzo-
stowicy, odstawnego Majora Jana Bielawcowa,
Janikucowa byłego Sekretarza Ober-Forsztmeystra
Grodzieńskiego, Strażnika Puszczy Białowieckiej
Józefa Gutowskiego, Star. Owsieja Chaimowicza
Werbluńskiego, w Gubernii Mohilewskiej oby-
watela Szklowskiego, Starozakonnego Izraela Sze-
ftel, Nichelmana i Antoniego Guizettego, Staro-
zakonnego kupca Miasta Wilna Kohena, Fryde-
ryka Kichlen. W razie niestannosci których Sąd
Exdywizorski funduszow Piotra w Mieście Gro-
dnie ciągle exystujący, zasądzi na nich lub ich
sukcesorach, a w razie nieznanowania się na
nabywcach majątkow summy. Izby przeto powyż-
sze osoby dla usprawiedliwienia się a kredytoro-
wie i pretensorowie jako do objawienia swych
stosunkow od daty niniejszey wydrukowania w
Gazetach w przeciągu miesiąca stawały w Mie-
ście Grodnie same przez się lub przez plénipo-
tentow obowiązują, i zapowiada. 1826 augusta
15 dnia.

Jan Sokółowski Prezydent Ziem: Gr. Exdy-
wizor.

Jan Obuchowicz b. Sędzia Ziem: Grodzień:
Exdywizor.

Adam Siemaszko Pisarz Grodzki P. Gro-
dzień. Exdywizor.

Zgodno z protokulem Jan Bartoszewicz Re-
gent Graniczny Appellacyiny Gubernii Grodzień-
skiej Exdywizor.

2 Od Litewsko Wileńskiego Gubernialnego
Rządu ogłasza się, iż na wzięcie na nowo w
trzyletnią arendowną dzierżawę, od 1go janua-
ry następującego 1827 roku mieyskiego docho-
du w Mieście Wilnie bramnego, brukowego, z
rybnego rynku, za które płacił terażniejszy te-
nutor Szlachcic Kosobudzki, roczney arendy do
kassy mieyskiej po 27,005 rubli srebrnych, na-
znaczono terminy do targow, 1szy 17, 2gi 18 i
3ci 20 następującego septembra; azatem życzą-
cy wziąć takowy pobor, zechcą na wyżej ozna-
czone terminy przybyć do Izby Skarbowey Wi-
leńskiej. Dnia 11 augusta 1826 roku.

Assesor i Kawaler Nowicki.

Za Sekretarza Kowalenok.

Naczelnik Stołu Milanowski.

2 Od Litewsko Wileńskiego Gubernialnego
Rządu ogłasza się, iż na uzyskanie wziętych przez
Szlachcica Zafatego z Wileńskiej Izby Powsze-
chney Opieki, sposobem pożyczki, pieniędzy 560
rubli srebrem, i należnych od 1823 roku pro-
centow z ominieniem terminu, oddany na prze-
daż z publicznych targow dom jego w Mieście
Wilnie pod N. 962 położony, oceniony 3,528
rubli assygnacyynych; naznaczone do tego dwa
terminy już upłynęły, trzeci zaś i ostatni ter-
min naznaczony dnia 2 następującego oktobra.
Azatem życzący należeć do tego targu zechcą
przybyć na ten dzień do Rządu Gubernialnego.
Dnia 11 augusta 1826 roku.

Assesor i Kawaler Nowicki.

Za Sekretarza Kowalenok.

Naczelnik Stołu Milanowski.

3 Dekretem Sądu Magistratu Miasta Wilna
w Sprawie Braotwa Opieki S. Józefa przy Ko-
ściele XX. Karmelitow Bosych Wileńskich exy-
stującego z Jerzym i Rozalią Gudomskimi oraz
Janem i Magdaleną Eydziatowiczami w poszuki-
waniu summowném porządkiem sledztwiennym
zaprowadzoney dnia 28 8bra 1825 roku ferowa-
nym, udeterminowana została wyprzedaż z publi-
czney licytacji domu drewnianego pomienionych
Gudomskich i Eydziatowiczow w Wilnie na Za-
rzecz pod N. 636 na Placu do funduszu Mona-
styeru Greko Rossyyskiego Wileńskiego przyna-
leżnym, naydującego się, po zatwierdzeniu tako-
wego Dekretu przez Sąd Główny Wileński z.
Departamentu i po nastaley w Magistracie Wi-
leńskim rezolucyi, względem doprowadzenia one-
go do skutku, przeznaczone zostały na licyta-
cyę wyżej numerem oznaczonego domu termina
23, 24 i 26 idącego dopiero nieszęca augusta, i
dla tego żeby życzący nabydż dom pomieniony,
w terminach na licytacyę oznaczonych na miey-
sce położenia onego jawili się; w tem celu wy-
daje się niniejsze ogłoszenie. Roku 1826 augu-
sta 14 dnia.

Karol Gain R. M. W.

2 Majątek Weselów ze wsiami Niorowy i Więcieny oraz Miasteczkiem Rotnicą w powiecie Trockim Gubernii Wileńskiej o mil 6 od Grodna, 14 od Wilna, 12 od Trok, a 4 od Merezca, położony nad Rzeką Portową Niemnem, przez cały majątek przechodzi gościniec Wojenno-Kommunikacyjny z Wilna do Grodna; należy do dziedzictwa JW. Siergieja Holeniszczewa Kutuzowa Pułkownika i Kawalera, zawiera obszerności w jednym obrembie włok ziemi 121 morgow 10, przętow 220, przecików 96, dymow ciągłych 27 a kątnicznych i placowników 12, młyn wodny jeden, karczmy 3 i traktyer jeden, ludność dusz poddańskich męskich 134 żeńskich 151, zabudowania fundowe wyborne i zupełnie nowe, ziemi urobney, łąk i lasu dostatek, byt włościan dobry, kaźły z uprzężą odbywa powinność, i opłaca podatki, gotowego grosza (oprócz Krestency) z karczem młyna i czynszów góro rubli srebrnych 300, dziedzictwo pewne, granicy niekwestionowane i kopcami oznaczone; jako wy majątek wolny i swobodny, wyprzedaje się za nader pomierną cenę w każdym czasie; ktoby więc życzył ony nabydź, raczy zgłosić się do zarządzającego Siemionowa mieszkającego w majątku Weselowie albo do W. Sancewicza Exekutora Rządu Gubernskiego, mieszkającego w domu Rządowym, od których odbierze informacją o cenie tego majątku.

Dozwolono drukować dnia 14 lipca 1826 roku Cenzor Radzca Stanu Ignaoy Reszka.

3 Excerptt z Protokółu Potoczego Sądu Ziemskiego Powiatu Mozyrskiego w dacie niżej wyrażoney uczynionego oświadczenia, jednoczasowię pod pieczęcią Urzędową Ziemską tegoż powiatu stronie rekwirującej jest wydan.

Roku 1826 miesiąca czerwca 26 dnia z powodu odwołania Sądow przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Ziemskimi Powiatu Mozyrskiego stawając osobicie JW. Józef Obuchowicz b. Podkomorzy tegoż Powiatu następne uczynił oświadczenie. Urodzony Franciszek Woyciechowski Sędzia Ziemstwa Słuckiego będąc tradycyjnym dzierzawcą Majętności Bielki zwaney w Mozyrskim Powiecie położoney, a do Dziedzictwa JW. Alexandra Hrabi Chodkiewicza należący wszedłszy ze mną w układy kontraktem w miesiącu kwietniu 1812 roku zawartym, wypuścił mi ją za pewną sumę rocznie płacić się powinna, gdzie razem o zwrót wszelkich wydatków na włościan i inne potrzeby fundy zaręczywszy na intratach teyże majątności Ewikcyjną wskazał, stało się jednak że obżałowany Sędzia Woyciechowski niedotrzymawszy przyjętego na się ubowiązku zmusił mię szukać prawem strat poniesionych, które ile w owém pamiętnem zaburzeniu czasu niespodziewanemi potrzebami i dostarczeniem na woyska zwiększone zostały. Po wielu rozmaitych ze strony obżałowanego obrótach we cztery lata, to jest w dniu 11 lipca 1816 roku nastął przecie dekret w Ziemstwie Mozyrskim przeznaczący Akta Inkwizycyj, kalkulacyi i werifikacyi na gruncie dóbr dopełnić się mające. Któż uwierzy że pomimo nay-

usilniejszych moich starań, pomimo kilku rezolucyjow Sądow Głównych Mińskiego i Kijowskiego, pomimo trzech Ukazow Senackich, pomimo nakoniec kilkunastu zjazdow na miejsce, dotąd przez lat dziesięć wspomniane Akta wykonywanymi nie są; tyle obżałowany Sędzia Woyciechowski dał dowodow znajomości sztuki prawniczey, że process w 1815 roku zaczęty ciągle prowadzony i popierany nie tylko nie wyszedł z pierwszey instancyi Sądu, lecz zaledwo zda się bydź jeszcze w początku swojego biegu przeyrzane, wszakże są już z obu stron dowody i dziś każda z nas strona sama może swey sprawy wszystkie widzieć następstwa: Ja znaydując na dwieście tysięcy złł. pol. własnego dopominku słusznie na obżałowanym Woyciechowskim poszukiwanego, oprócz zaś tego poniesionych expensow prawnych przez wszystkie lata do 50,000 rubli assygnacyjnych, co registr i przysięga we właściwey porze rozwiąże, a przeciwnie widząc że obżałowany już to na poparcie swoich obrótow, już na inne przedmioty majątek swój Janowicze Mińskiej Gubernii w Słuckim Powiecie a schedę z exdywizyi w Mozyrskim położone w niebezpieczeństwo ruiny poddaje, niszczy i obciąża, tém samém staje się niezdolnym do odpowiedzi i satysfakcyi memu dopominkowi w spomnionych pretensyjach, które z mocy Prawa Statutowego i Konstytucyjow zawsze bydź muszą pierwszemi przed drugimi jego wierzycielami, przeto gdyby publiczna wiara zawiedzioną nie była, ostrzegam powszechność, ażeby z obżałowanym Woyciechowskim pod żadnym względem w żadne stosunki, kontrakta, kredyta, umowy, na pieniądze, dusze, ziemię, zboże lub lasy nikt wchodzić nie raczył, albowiem w ostatku kiedy zmuszony będę pociągnąć ku prawu ukrywającego teraz fundusz prawem pierwszości do mnie należący, w tenozas ile po uprzedzeniu przez ninieysze oświadczenie każdy mi zarzut uczyniony dowiedzie tylko nieostroźności jego własney, lecz mnie obwinić nie może i nie powinien, dla dostateczniejszego zaś w tém ostrzeżenia, takowy Manifest do Akt tuteyszych wnosząc, a wizować go przez gazetę Kuryera Litewskiego przyrzekam. W protokule podpis następny.

Józef Obuchowicz.

O zgodności z Protokółem świadczę Wawrzyniec Bogusz Ziemski Mozyrski Regent.

Jakowe oświadczenie dozwolono drukować dnia 9 lipca 1826 roku. Cenzor Radzca Stanu Ignaoy Reszka.

3 Wypis z Ksiąg Ziemskich Potocznych Powiatu Minskiego.

Roku 1826 miesiąca julii 29 dnia. Na Urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Ziemskim Powiatu Minskiego stanawszy osobicie WJPan Franciszek Ziemnicki Pozew przed Sąd Ziemski Powiatu Minskiego z Instancyi WW. Jerzego i Józefy z Bartoszewiczow Kobylńskich Radcow Honorowych po WW. Pietraszkw sukcesorow zesłego Jana Franciszka Pietraszki Regenta Województwa Minskiego wyniesiony do akt podał,

którego wyrazy następne: MIKOŁAJ PIERWSZY IMPERATOR SAMOWŁADNĄCY Całą Rosyą etc etc etc. UUr: Konstancyi z Lebkowskich Pietraszkowej Regentowej Wojewodztwa Minskiego, Hyacynciowi Adwokatowi Ihumenskiemu, i Edwardowi Pietraszkow, oraz Józefowi i Felixie z Pietraszkow Wasilewskim b. Deputatom Wywodowym Gubernii Minskiej z Powiatu Reczyckiego successorom zeszłego Pietraszki Regenta, Pozew przed Sąd Powiatu Minskiego z powództwa UUr: Jerzego Kawalera Orderu Świętej Anny trzeciej klasy i Józefy z Bartoszewiczow Kobylińskich Radcow Honorowych, mieniąc i odwołując się do dowodow w sprawie złożyć się mających w szczególności zaś oto: iż zeszyli obżałowany antecesor Jan Franciszek Pietraszko, prawem wieczystym w roku 1798 nowembra 29 dnia za zł. pol. 5,000 plac po Zyżemskich w Mieście Minsku na Koydanowskiej ulicy sytuowany, zeszyłym Stańkiewiczom wybywszy, własnym kosztem od każdego przedać takową turbującą zastępować, i ewinkować z ogólnego swego majątku obowiązał się; poczem Jankiel Jochielowicz mieszkaniec Minski na twierdzy służących sobie licznych tranzaktow do objęcia wzmienionego placu niedopusciwszy, zmusił Stankiewiczow do prowadzenia z sobą processu pierwo w Magistracie Minskim, potem w Sądzie Assesorskim, gdzie dekreta jeden w roku 1800 maja 11 dnia, drugi w tymże 1800 roku listopada piętnastego, pozakraczały, i skutkiem onych zeszyli Stankiewiczowie z okazji zawodnego nabwoia złotych 3,020 w srebrze i rubli 12 miedzią, Jochelowiczom wedle świadectwa kwietacyi w roku 1801 styczni 30 opłacić zmuszonemi byli, pod czasem przeto byley za Remissą Sądu Ziemskiego Minskiego Exdywizyi, successor zeszyłych Stańkiewiczow z rzezy ewikeyi do Sądu Exdywizorskiego obżałowanych pozywając likwidował należność na obżałowanych (jak głos sądownie konnotowany zaświadczy) złotych pols. srebrnych 13,020 i miedzią rubli 12, oprócz expensow processowi każdemu nieodstępnych, sądzić się powinni, lecz gdy Sąd Exdywizorski nietykająco się wprowadzoney przed się materyi, wyrokiem swoim w roku 1816, augusta 14 zapadłym do poszukiwania właściwą koleją processu, w należynej jurysdykcyi dla Ur. Jaczynica ukazał, a ten przy wyprzedazy w roku idącym 1826 maja 11 całkowitey z Dekretu Exdywizorskiego wywiązanej, dla siebie własności, na rzecz żalujących pretensyą do obżałowanych regulowaną odstąpił i przekazał; żalujący ze stopnia Jaczynica Stankiewiczow successora, ponawiając dopominek z powyżey wyrażoney kolei wynikający, zakładają prósy ante omnia: o zatwierdzenie żalującym służących dowodow w sprawie złożyć się mających, i w Sądzie Exdywizorskim składanych, o sądenie na obżałowanych summy w Sądzie Taxatorsko Exdywizorskim poiskiwanej, z doliczeniem prawnych procentow, o naznaczenie nayrychleyszego na opłatę terminu a in casu nieoddania o wskazanie inekwitacyi ad extenuationem do wszelkiego pozwanym majątku a szczególnie do wszelkiego ruchomego i nieruchomego majątku gdziekolwiek znajdującego się, z zastrzeżeniem iżby takowey inekwitacyi nikt bronieć i tamować nie wazył się, o utrzymanie

żalujących przy bliższości dowodu i odwodu, o decydowanie szkod, strat, expensow prawnych i tego wszystkiego co czasu sprawy proszonym będzie, z wolną żaloby poprawą. Pisan 1826 miesiąca julii, dnia. U tego Pozwu relacya woznieńska oraz suscepta zeznania z podpisem Regenta przy wyciśnioney Urzędowey pieczęci i Numeru obok oney; co wszystko tak się wyraża: roku 1826 julii 29 dnia Woźny niżej wyrażony świadcę, iż w sprawie WW. Jerzego Orderu Świętej Anny trzeciej klasy Kawalera i Józefy z Bartoszewiczow Kobylińskich Radcow honorowych tego pozwu autentycznego zgodną kopiją po WW. Konstancyą z Lebkowskich Pietraszkow Regentową Wojewodztwa Minskiego, Hyacynci Adwokata Ihumenskiego i Edwarda Pietraszkow, oraz Józefa względem starszeństwa małżeńskiego i Felixę z Pietraszkow Wasilewskich Deputatow successorow zeszyłego Jana Franciszka Pietraszki Regenta Wojewodztwa Minskiego wyniesionego, do drzwi Sądownych Ziemskich Minskich jako osiadłości niemającym w tey Gubernii przybiłem, i o takowem moim przybicu tegoż samego dnia publicznie i głośno na targu na Nowém Mieście i na Nizkim Rynku opowiedziałem, i opublikowałem, oraz do stanności przed Sąd Ziemski Powiatu Minskiego następuacy S. Miobalskiej Kadencyi powoływałem, i o potrzebie osobistego lub przez Plenipotentę w terminie prawnym jawienia się zawiadomiłem. Datt ut supra. Jan Iwanowski Woźny Podkomorski Powiatu Minskiego. Roku 1826 julij 29 dnia, na Urzędzie Jego IMPERATORSKIEY Mości Ziemskim Powiatu Minskiego stanąwszy osobiście JPan Woźny wyżey wyrażony takową relacyą podanego Pozwu zeznał i to swe zeznanie w Protokule Aktykacyow i zeznań własną ręką podpisał. Przyjąłem i że jest w Księgach świadcę. Leonard Bartoszewicz Ziemski Powiatu Minskiego Regent (L. S.) N. 191. Jakowy pozew po podaniu onego przez osobę w górze wyrażoną do Akt jest w Xięgi Ziemskie potoczne powiatu Minskiego wpisany, z którey i ten wypis pod pieczęcią Urzędową Ziemską tegoż powiatu i w teyże dacie stronie potrzebującej jest wydan.

Zgodno z Księgami Leonard Bartoszewicz Ziem. ptu Min. Regent.

Dozwolono drukować dnia 3 augusta 1826 roku. Cenzor Radzca Stanu Ignacy Reszka.

3. Na podpisie wyrażony przez Gazetę Kurjera Litewskiego obwieszcza, iż po zmarley s. p. Brygidzie z Swierżyńskich Norwidowey w roku 1825 miesiąca xbra 26 dnia, pogrzebioney przy kościele parafialnym Ozierańskim, oraz rzydenta przy niey będącego Franciszka Dargwoyna, który uprzedził śmierć wyż wspomnioney Norwidowey w tymże roku miesiąca 8bra 14 dnia, spadła sukcesyja ziemska i ruchoma, w Gubernii Mohilewskiej w powiecie Bychowskim w majątności nazwaney *Szmaki*, do którey, mimo kilkakrotnego przesyłania listow do Warszawy W. JPanu Janowi Norwidowi byłemu Prezydentowi Borysowskiemu, synowi zeszyłej Norwidowey, jako aktualnemu successorowi, nikt się nie odezwał, a zatem raczy sam przybydź iab też unocowanego sądownie plenipotentę przysłać, dla rozrządzenia pozostałą sukcesyją. Dau w Szmakach 1826 roku miesiąca augusta 4 dnia. Mateusz Zieliński Deputat. Wolno drukować. Dnia 11 augusta 1826 roku. Cenzor Ignacy Reszka.